

**Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag
till lagar om ändring av kreditinstitutslagen och till vissa la-
gar i samband därmed**

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 223/1997 rd med förslag till lagar om ändring av kreditinstitutslagen och till vissa lagar i samband därmed. Riksdagen,

som i ärendet mottagit ekonomiutskottets betänkande nr 35/1997 rd, har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 (1607/1993) 10 § 2 mom. och 6 kap.,
dess lagrum sådana de lyder, 10 § 2 mom. i lag 570/1996 och 6 kap. jämte senare ändringar, samt

fogas till lagen ett nytt 6 a kap. och en ny 82 a § som följer:

10 §

Koncession

Över ett kreditinstituts ansökan om koncession skall finansinspektionens utlåtande inhämtas. Över en depositionsbanks ansökan skall dessutom inhämtas insättningsgarantifondens utlåtande. När koncession söks av en sammanslutning som är dotterföretag till ett kreditinstitut med verksamhetstillstånd i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller av ett dotterföretag till ett sådant kreditinstituts moderföretag, skall utlåtande av den statens tillsynsmyndighet inhämtas. På samma sätt skall förfaras i det fall att samma fysiska eller juridiska personer har bestämmanderätten såväl i den koncessionssökande sammanslutningen som i det ovan angivna kreditinstitutet.

6 kap.

Säkerhetsfond

55 §

Medlemskap i säkerhetsfond

För tryggnad av en stabil verksamhet för depositionsbankerna kan en depositionsbank höra till en säkerhetsfond.

56 §

Utträde ur säkerhetsfond

En depositionsbank som hör till en säkerhetsfond kan utträda ur fonden genom att skriftligen meddela fondens styrelse detta. Utträdet träder i kraft efter utgången av det kalenderår som följer på det då anmälan gjordes.

Har till en bank som utträtt ur en säkerhetsfond under det år då utträdet skedde eller under de fem omedelbart föregående kalenderåren betalats understöd ur fonden, skall banken på yrkande av fonden och på det sätt som bestäms i fondens stadgar återbetala understödet till fonden.

57 §

Säkerhetsfonds stadgar

Ministeriet fastställer stadgarna för en säkerhetsfond och ändringar i dem.

I stadgarna skall anges

- 1) fondens namn och hemort,
- 2) hur en depositionsbank antas som medlem i fonden och hur den utträder ur fonden,
- 3) grunderna för bestämmande av anslutningsavgiften och garantiavgiften och den tidpunkt då dessa avgifter bärs upp,
- 4) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när delegationen är beslutför och dess uppgifter,
- 5) antalet medlemmar i styrelsen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när styrelsen är beslutför och dess uppgifter,
- 6) grunderna för användningen av fondens årliga överskott,
- 7) fondens räkenskapsperiod,
- 8) antalet revisorer och deras mandatperiod,
- 9) den ordning i vilken stadgarna ändras, samt
- 10) hur fonden upplöses.

58 §

Säkerhetsfonds förvaltning

En säkerhetsfond sköts av en delegation som utses av de depositionsbanker som hör till fonden och av en styrelse som delegationen utser.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån eller annat stöd som avses i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) eller motsvarande stöd på grundval av fullmakter i statsbudgeten, har ministeriet rätt att till delegationen och styrelsen utse en medlem som företräder staten.

59 §

Garantiavgift till säkerhetsfond

En säkerhetsfonds delegation kan bestämma att de depositionsbanker som hör till fonden varje år skall betala en garantiavgift som är tillräcklig för tryggnad av fondens förpliktelser.

Garantiavgiften skall basera sig på de risker som depositionsbanken tar i sin verksamhet. Grunden för beräkning av garantiavgiften skall vara densamma för alla banker som hör till säkerhetsfondens. I fråga om depositionsbanker som har olika samfundsform kan grunderna för beräkning av avgiften dock skilja sig från varandra. Depositionsbanker som har olika samfundsform får dock inte utan grundad anledning försättas i olika ställning sinsemellan vid bestämmandet av beräkningsgrunden. De garantiavgifter som uppbärs till fonden varje år kan uppgå till högst 0,5 procent av de sammanräknade senast fastställda balansomslutningarna för de banker som hör till fonden.

Om en säkerhetsfond har beviljats stödlån eller annat stöd som avses i lagen om statens säkerhetsfond eller motsvarande stöd på grundval av fullmakter i statsbudgeten och om återbetalningen av stödet förutsätter en avgift som är högre än 0,5 procent, kan garantiavgifterna höjas till högst en procent av de ovan nämnda sammanräknade balansomslutningarna. Finansinspektionen kan bestämma att avgiften skall höjas, om den anser att den garantiavgift som delegationen har fastställt inte räcker till för att säkerhetsfondens förpliktelser skall kunna uppfyllas.

Säkerhetsfondens styrelse kan för viss tid befria en depositionsbank från skyldigheten att betala garantiavgift.

60 §

Säkerhetsfondernas självständighet

En depositionsbank som hör till en säkerhetsfond har inte rätt att kräva att dess andel i fonden skall avskiljas för den själv eller att överlåta andelen till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens medel.

61 §

Beviljande av stöd

Understödslån eller understöd av en säkerhetsfonds medel kan beviljas en depositionsbank som hör till fonden och som har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för trygghet av dess verksamhet är nödvändigt att understödslån eller understöd beviljas. En säkerhetsfond kan också ställa garanti för lån som tas upp av en depositionsbank som hör till fonden. Med tillstånd av finansinspektionen kan en säkerhetsfond även teckna ett kapitallån enligt 38 § som banken emitterat. Om en säkerhetsfond har ett stödlån med stöd av lagen om statens säkerhetsfond eller om staten eller Statens säkerhetsfond har ställt garanti för ett lån som en säkerhetsfond har tagit upp kan understödslån, understöd eller garantier beviljas samt kapitallån tecknas endast i den omfattning som ministeriet godkänner.

En säkerhetsfond får, när den fattar stödbeslut enligt 1 mom., inte utan grundad anledning försätta depositionsbanker som hör till fonden i en olikvärdig ställning sinsemellan. Varje stödbeslut skall grunda sig på noggrann utredning av det ekonomiska läget hos den bank som skall understöd.

En säkerhetsfond kan besluta om överlåtelse av fondens medel till Statens säkerhetsfond att enligt 1 § lagen om statens säkerhetsfond användas för att stöda en finsk depositionsbank.

Om en sådan bank som avses i 1 mom. fusioneras med en annan bank, kan understödslån eller understöd ges också den mottagande banken.

Om en säkerhetsfond har beviljats sådant stödlån som avses i 1 mom. skall samtycke av ministeriet inhämtas för att understödslån eller understöd skall kunna beviljas en bank av dessa lånemedel.

62 §

Avstående från att återkräva understödslån

Delegationen för en säkerhetsfond har på förslag av styrelsen rätt att helt eller delvis avstå från att återkräva ett understödslån, om återkravet är oskäligt mot den depositionsbank som har fått lånet. Säkerhetsfondens delegation och styrelse skall, när de fattar beslut om att ett understödslån inte

skall återkrävas, iaktta vad som bestäms i 61 § 2 mom. Om säkerhetsfondens har beviljats sådant stödlån som avses i 61 § 1 mom. skall samtycke till avstående från återkrav inhämtas hos ministeriet.

Om en depositionsbank som av en säkerhetsfond har fått lån försätts i likvidation eller konkurs, får för återbetalning av understödslån endast användas medel som återstår när bankens övriga förbindelser har fullgjorts.

63 §

Säkerhetsfonds upplåning

En säkerhetsfond får inte ta upp lån för sin verksamhet, om inte ministeriet av särskilda skäl beviljar tillstånd för detta.

64 §

Investering av säkerhetsfonds medel

En säkerhetsfonds medel skall investeras på ett säkert sätt som tryggar fondens likviditet.

6 a kap.

Insättningsgarantifonden

65 §

Medlemskap i insättningsgarantifonden

För trygghet av deponenternas tillgodohavanden hos depositionsbankerna skall depositionsbankerna höra till insättningsgarantifonden.

En depositionsbank skall meddela insättningsgarantifonden och finansinspektionen på vilket sätt deponenternas tillgodohavanden hos bankens filialer utomlands är tryggade.

65 a §

Insättningsgarantifondens stadgar

Ministeriet fastställer stadgarna för insättningsgarantifonden och ändringarna i dem.

I stadgarna skall anges

1) fondens namn och hemort,

2) den tidpunkt då garantiavgiften bärs upp,

3) antalet medlemmar i delegationen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när delegationen är beslutför och dess uppgifter,

4) antalet medlemmar i styrelsen, medlemmarnas avgångsålder och mandatperiod samt när styrelsen är beslutför och dess uppgifter,

5) fondens räkenskapsperiod,

6) antalet revisorer och deras mandatperiod, samt

7) den ordning i vilken stadgarna ändras.

Dessutom skall i stadgarna i fråga om ett utländskt kreditinstituts filial i Finland bestämmas om antagande som medlem i insättningsgarantifonden samt om uteslutande ur fonden och om utträde ur fonden, om grunderna för anslutningsavgiften till fonden och om grunderna för fondens ersättningskyldighet.

65 b §

Insättningsgarantifondens förvaltning

Insättningsgarantifonden sköts av en delegation som utses av de banker som hör till fonden och av de utländska kreditinstitut som är medlemmar samt av en styrelse som delegationen utser. Av styrelsemedlemmarna skall åtminstone en företrädare filialerna till de utländska kreditinstitut som är medlemmar av insättningsgarantifonden.

65 c §

Garantiavgift till insättningsgarantifonden

Depositionsbankerna och i Finland belägna filialer till de utländska kreditinstitut som är medlemmar av insättningsgarantifonden skall varje år till fonden betala en garantiavgift för tryggnad av deponenternas tillgodohavanden.

65 d §

Storleken av en depotionsbanks garantiavgift

En depotionsbanks garantiavgift består av en fast avgift och en avgift som grundar sig på bankens konsoliderade soliditet. Den fasta avgiften är 0,05 procent av det sam-

manlagda beloppet av de depositioner i banken som ersätts enligt 65 j § 1 och 2 mom. Den avgift som grundar sig på soliditeten är 0,125 procent av det tal som fås då förhållandet mellan det sammanlagda belopp av konsoliderade egna medel som krävs för täckning av de konsoliderade risker som beräknats enligt 9 kap. och det sammanlagda beloppet av konsoliderade egna medel, beräknat enligt 9 kap., multipliceras med det sammanlagda beloppet av de depositioner i banken som ersätts enligt 65 j § 1 och 2 mom. Den på soliditeten grundade avgiften är dock högst 0,25 procent av nämnda depositioner.

De depotionsbanker som hör till sammanslutningen av andelsbanker betraktas när garantiavgiften beräknas som en enda depotionsbank. För de bankers del som hör till sammanslutningen av andelsbanker betalas garantiavgiften till insättningsgarantifonden av sammanslutningens centralinstitut. Den garantiavgift som centralinstitutet betalar fördelas att betalas av dess medlemskreditinstitut, beräknad enligt 9 kap. medlemskreditinstitutens soliditet. Med finansinspektionens tillstånd kan garantiavgiften också fördelas på annat sätt.

Det sammanlagda belopp av depositioner och det belopp av egna medel som avses i 1 mom. bestäms på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

65 e §

Garantiavgift för filialen till ett utländskt kreditinstitut

Garantiavgiften för en i Finland belägen filial till ett utländskt kreditinstitut som har fått koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är medlem av insättningsgarantifonden bestäms enligt 65 d §. Grund för filialens garantiavgift är dock det sammanlagda beloppet av sådana depositioner i filialen som ersätts enligt 7 a § lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993). När den avgift som grundar sig på soliditeten beräknas hänförs till det sammanlagda belopp av egna medel som krävs för täckning av det utländska kreditinstitutets risker de poster som enligt bestämmelserna i det utländska kredit-

institutets hemstat får hänföras till de ifrågasatta posterna.

Garantiavgiften för en i Finland belägen filial till ett utländskt kreditinstitut som har fått koncession i någon annan stat än en som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är medlem av insättningsgarantifonden är 0,05 procent av det sammanlagda beloppet av depositioner i filialen.

Det sammanlagda belopp av depositioner som avses i 1 och 2 mom. samt det belopp av egna medel som avses i 1 mom. bestäms på basis av det fastställda bokslutet för den räkenskapsperiod som föregår betalningen av garantiavgiften.

65 f §

Sänkning och höjning av garantiavgift

När insättningsgarantifondens nettoförmögenhet, som beräknats såsom skillnaden mellan tillgångarna och skulderna, uppgår till minst två procent av det sammanlagda beloppet av de depositioner i depositionsbankerna som ersätts enligt 65 j § 1 och 2 mom., är garantiavgiften en tredjedel av den garantiavgift om vilken bestäms i 65 d och 65 e §.

Om insättningsgarantifonden i enlighet med 65 n § har tvingats ta upp lån för sin verksamhet, kan finansinspektionen bestämma att den garantiavgift om vilken föreskrivs i 1 mom., 65 d § och 65 e § 1 mom. skall höjas så att den är högst 1,5 procent av det sammanlagda beloppet av de i 65 d § och 65 e § 1 mom. avsedda depositioner som ersätts, eller högst 0,25 procent av det sammanlagda beloppet av depositioner i en sådan filial som avses i 65 e § 2 mom., till dess att insättningsgarantifonden har återbetalt det ovan nämnda lånet.

65 g §

Avbrytande av uppbörden av garantiavgift

Insättningsgarantifondens delegation kan bestämma att uppbörden av garantiavgiften avbryts, om den såsom skillnaden mellan insättningsgarantifondens tillgångar och skulder beräknade nettoförmögenheten utgör minst tio hundradedelar av det sammanlagda belopp av depositioner i depositionsbankerna som ersätts enligt 65 j § 1 och 2 mom.

65 h §

Insättningsgarantifondens självständighet

En depositionsbank som hör till insättningsgarantifonden har inte rätt att kräva att dess andel i fonden skall avskiljas för banken själv eller att överlåta den till någon annan. Andelen får inte räknas som bankens medel.

65 i §

Tidpunkten då insättningsgarantifondens betalningsskyldighet uppkommer

Om en depositionsbank inte i enlighet med depositionsavtalet och denna lag har betalt en deponents förfallna och ostridiga fordringar som finns i depositionsbanken på ett sådant konto som avses i 50 §, kan deponenten anmäla saken till finansinspektionen.

Finansinspektionen skall inom 21 dagar efter en sådan anmälan som avses i 1 mom. eller efter att den på annat vis har fått kännedom om saken besluta huruvida insättningsgarantifonden skall betala bankdeponenternas i 65 j § 1—3 mom. avsedda fordringar. En förutsättning för att betalningsskyldighet skall föreläggas är att den fordran som avses i 1 mom. enligt erhållen utredning härom har lämnats obetald på grund av bankens betalningssvårigheter eller andra ekonomiska svårigheter och att svårigheterna enligt finansinspektionens bedömning inte är tillfälliga.

Finansinspektionen skall vid bedömningen av om de svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga eller inte beakta det solidariska ansvaret enligt 65 j §.

Finansinspektionen skall underrätta insättningsgarantifonden, depositionsbankens säkerhetsfond, depositionsbanken och ministeriet om beslut enligt 2 mom. Om banken har filialer utomlands, skall dessutom tillsynsmyndigheten och skyddssystemet i den stat där filialen är belägen underrättas om beslutet.

För verkställande av finansinspektionens i 2 mom. avsedda beslut skall depositionsbanken tillställa insättningsgarantifonden upplysningar om deponenterna och deras i 65 j § 1—3 mom. avsedda fordringar. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till sådana myndigheter

som enligt 94 § har rätt att få upplysningar som skall hemlighållas.

65 j §

Fordringar som skall ersättas

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en deponents depositionsbanksfordringar på konton som avses i 50 § eller som är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har bokförts på kontona, dock högst till ett belopp av 150 000 finska mark.

En deponents fordringar på en depositionsbanks filial inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ersätts av den finska insättningsgarantifondens medel upp till det belopp som skulle ersättas enligt skyddssystemet i den stat där filialen är belägen, dock högst till ett belopp av 150 000 finska mark.

Utan hinder av vad som i 1 mom. bestäms om ersättningens maximibelopp, betalas deponentens fordran till sitt fulla belopp av insättningsgarantifondens medel, om deponenten på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som han har fått vid försäljning av en bostad som varit i hans eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för hans eget bruk. Detta moment tillämpas endast på sådana medel som har deponerats på en depositionsbanks konto högst sex månader före finansinspektionens i 65 i § 2 mom. avsedda beslut.

Insättningsgarantifonden ersätter dock inte sådana fordringar som innehas av andra kreditinstitut eller andra finansiella institut eller poster som skall räknas till depositionsbankens egna medel enligt 73 och 74 §. Fonden ersätter inte heller fordringar som baserar sig på medel som erhållits genom brott som avses i 32 kap. strafflagen. Om förundersökning eller rättegång som gäller ovan nämnda brott pågår, kan insättningsgarantifonden skjuta fram betalningen av ersättningen tills domstolens beslut har vunnit laga kraft.

Om insättningsgarantifonden redan tidigare har ersatt en deponents fordringar så som avses i 1—3 mom., ersätter fonden deponentens fordringar på samma depositionsbank endast till den del fordringarna grundar sig på medel som har deponerats i banken efter att den ersättning som avses i detta moment har betalats ut.

Vid tillämpningen av denna paragraf betraktas depositionsbanker som på basis av

lag, avtal eller något annat arrangemang helt eller delvis ansvarar för varandras skulder eller förbindelser som en enda bank. Utan hinder av vad som föreskrivs ovan tillämpas detta moment inte på depositionsbanker som enligt 56 § 1 mom. har meddelat att de utträder ur en säkerhetsfond. Detta moment tillämpas dock på en bank till vilken efter att anmälan om utträde har gjorts betalas sådant stöd som avses i 61 §. Finansinspektionen skall underrättas om ett sådant avtal eller annat arrangemang som avses ovan.

För insättningsgarantifonden uppkommer en fordran på depositionsbanken i fråga om sådana fordringar enligt 1—3 mom. som fonden ersatt. Om den ränta som skall betalas på fordran bestäms i insättningsgarantifondens stadgar.

65 k §

Betalning av deponenternas fordringar

Insättningsgarantifonden skall betala deponenterna de fordringar som avses i 65 j § 1—3 mom. i finska mark inom tre månader efter finansinspektionens beslut enligt 65 i §. Om depositionsbanken har försatts i likvidation före det beslut som avses i 65 i §, räknas tidsfristen enligt detta moment från beslutet om likvidation.

Finansinspektionen kan sammanlagt tre gånger bevilja insättningsgarantifonden ytterligare tid om högst tre månader åt gången för betalningen av deponenternas fordringar. En förutsättning för att ytterligare tid för betalningen skall beviljas är att insättningsgarantifondens behov av mera tid baserar sig på exceptionella omständigheter och särskilda skäl.

Om insättningsgarantifonden inte inom den tid som bestäms i denna paragraf har ersatt en deponent för en fordran som avses i 65 j § 1—3 mom., uppkommer för deponenten en fordran som deponenten har rätt att hos domstol driva in hos insättningsgarantifonden.

65 l §

Meddelande om att betalningsskyldighet har uppkommit

Insättningsgarantifonden skall underrätta depositionsbankens deponenter om beslut

enligt 65 i §. Insättningsgarantifonden skall också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder deponenterna skall vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen skall dessutom publiceras på landets officiella språk i de största dagstidningarna inom depositionsbankens verksamhetsområde.

65 m §

Depositionsbankens informationsskyldighet

Depositionsbanken skall ge sina deponenter uppgifter om hur insättningsgarantifonden skyddar deras tillgodohavanden eller om motsvarande annat skydd samt om ändringar i tidigare uppgifter.

Depositionsbanken skall ge de uppgifter som avses i 1 mom. även på de officiella språken i de länder där utlandsfilialerna är belägna.

65 n §

Insättningsgarantifondens upplåning

Insättningsgarantifonden kan på det sätt som föreskrivs i stadgarna ta upp lån för sin verksamhet, om dess egna medel inte räcker till för betalningen av de ersättningar som avses i detta kapitel. I insättningsgarantifondens stadgar skall tas in en bestämmelse om skyldighet för de depositionsbanker som hör till fonden att bevilja insättningsgarantifonden lån för uppfyllande av fondens förpliktelser.

65 o §

Investering av insättningsgarantifondens medel

Insättningsgarantifondens medel skall investeras på ett säkert och effektivt sätt som tryggar fondens likviditet och så att principen om riskspridning iakttas. Avkastningen på investeringarna läggs till insättningsgarantifondens kapital.

Fondens medel får inte placeras i aktier eller andelar i en depositionsbank som hör till fonden eller i ett samfund som hör till samma konsolideringsgrupp som en sådan bank, och inte heller i andra värdepapper

som emitterats av en bank som hör till fonden eller av ett samfund som hör till samma konsolideringsgrupp som en sådan bank eller av bankens säkerhetsfond. Fondens medel får inte heller på annat sätt placeras i en depositionsbank som hör till fonden eller i ett samfund som hör till samma konsolideringsgrupp som en sådan bank eller i bankens säkerhetsfond. Vad som i detta moment föreskrivs om depositionsbanker gäller också ett utländskt kreditinstitut som är medlem av insättningsgarantifonden och ett samfund som hör till samma konsolideringsgrupp som det.

Insättningsgarantifondens likviditet skall vara tillräckligt tryggt med hänsyn till fondens verksamhet.

65 p §

Återkallande av en depositionsbanks koncession och deponenternas fordringar

När ministeriet med stöd av 12 § fattar beslut om återkallande av en depositionsbanks koncession kan ministeriet samtidigt bestämma att deponenternas fordringar skall betalas av insättningsgarantifondens medel.

10 kap.

Kundskydd

82 a §

Marknadsföringsbegränsning

Depositionsbanken får inte i sin marknadsföring använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för positionerna eller om annat motsvarande skydd eller om säkerhetsfondsskyddet på ett sätt som äventyrar stabiliteten på finansmarknaden eller deponenternas förtroende.

Depositionsbanken får i sin marknadsföring endast använda uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden garanterar för positionerna eller om annat motsvarande skydd eller om det egna säkerhetsfondsskyddet.

En depositionsbank får inte påverka en kund så att denne gör en deposition i en annan depositionsbank. Dylik förmedling av depositioner får inte heller ordnas tillsammans med en annan depositionsbank eller via eller med hjälp av bankens centralorganisation eller något annat motsvarande samfund eller på något annat sätt.

1. Denna lag träder i kraft den 199 .

2. Lagens 65 j § 2 mom. gäller till och med den 31 december 1999.

3. När denna lag träder i kraft ombildas affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankernas säkerhetsfond, om de inte har förpliktelser, till sådana säkerhetsfonder som avses i 55 § i denna lag. Säkerhetsfonderna skall inom ett år efter att denna lag har trätt i kraft ändra sina stadgar i överensstämmelse med lagens 57 §. Till dess att stadgarna har fastställts iaktas säkerhetsfondens tidigare stadgar, till den del de inte strider mot denna lag.

4. Delegationerna för affärsbankernas och Postbanken Ab:s säkerhetsfond, sparbankernas säkerhetsfond och andelsbankernas säkerhetsfond kan, om de inte har förpliktelser, inom ett år efter att denna lag trätt i kraft besluta att säkerhetsfonden skall upplösas. Beslutet om upplösning av säkerhetsfonden skall vara enhälligt. Ett i detta moment avsett beslut om upplösning av en säkerhetsfond träder i kraft när säkerhetsfonden inte längre har tillgångar. De depositionsbanker som hör till säkerhetsfonden anses dock ha utträtt ur säkerhetsfonden från och med den tidpunkt då beslutet om upplösning av fonden fattades. På en säkerhetsfond som skall upplösas tillämpas inte 61—63 § i denna lag. Om det i enlighet med detta moment har beslutats att en säkerhetsfond skall upplösas, behöver fondens stadgar inte ändras enligt 3 mom.

5. Ett beslut om upplösning av en säkerhetsfond enligt 4 mom. kan fattas redan innan denna lag trätt i kraft. De banker som hör till säkerhetsfonden anses då ha utträtt ur fonden när lagen träder i kraft. Om beslut fattas om att säkerhetsfonden skall upplösas innan lagen trätt i kraft, behöver till fonden inte betalas garantiavgift för det kalenderår som föregår ikraftträdandet.

6. Om en säkerhetsfond när denna lag trä-

der i kraft har förpliktelser, tillämpas på den i stället för 6 kap. i denna lag dock fortfarande 55 § 1 och 2 mom., 56 § 1 och 2 mom., i 57 § 1 mom. första meningen och 2 mom., 58 och 59 § samt 62—65 § kreditinstitutslagen, sådana de lyder när denna lag träder i kraft.

7. Insättningsgarantifonden stadgar enligt 65 a § i denna lag skall utarbetas och sändas till ministeriet för fastställelse inom fyra månader efter att denna lag trätt i kraft.

8. Den garantiavgift till insättningsgarantifonden som avses i 65 d och 65 e § i denna lag skall första gången betalas senast sex månader efter att lagen trätt i kraft. Soliditeten och det sammanlagda beloppet av depositioner enligt nämnda paragrafer bestäms vid fastställandet av den i detta moment avsedda garantiavgiften på basis av det bokslut som fastställts för den räkenskapsperiod som sist gått ut före lagens ikraftträdande.

9. En säkerhetsfond för depositionsbanker som skall upplösas enligt 4 och 5 mom. betalar varje år till de depositionsbanker som avses i nämnda moment ett belopp som motsvarar den årliga avkastningen på säkerhetsfondens nettotillgångar. När bankerna till insättningsgarantifonden i sådana garantiavgifter som avses i 65 d § i denna lag har betalt ett belopp som tillsammans med avkastningen på garantiavgifterna motsvarar två procent av det sammanräknade beloppet av de depositioner i nämnda banker som skall ersättas på grundval av 65 j § 1 och 2 mom. i denna lag, betalas tillgångarna i säkerhetsfonden till de banker som avses i 4 och 5 mom.

10. Om de banker som hört till en sådan säkerhetsfond som avses i 9 mom. i enlighet med 65 n § tvingas bevilja insättningsgarantifonden lån innan säkerhetsfondens tillgångar på det sätt som avses i nämnda moment har betalats till dem, får säkerhetsfonden bevilja lånet i stället för de banker som hört till fonden.

11. En fordran enligt 65 j § 1 mom. som grundar sig på en deposition som deponenten gjort senast den 14 november 1997 och som utgör säkerhet för kredit eller annan fordran, ersätts utan hinder av 65 j § 1 mom. till det fulla beloppet av insättningsgarantifondens medel, om fondens betalningsskyldighet börjar inom tre år efter att denna lag har trätt i kraft.

12. En fordran enligt 65 j § 1 mom. som grundar sig på en tidsbunden deposition som

deponenten gjort senast den 14 november 1997 ersätts utan hinder av 65 j § 1 mom. till det fulla beloppet av insättningsgarantifondens medel, om fondens betalningsskyldighet börjar innan den utsatta tiden för depositionen löper ut.

13. De depositioner som avses i 11 och 12 mom. beaktas till det fulla beloppet när garantijavgiften enligt 65 d § beräknas.

14. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 7 a §, i 7 b § rubriken samt 1 och 3 mom., 9 § 1 och 2 mom., 9 a §, i 9 b § rubriken samt 1 och 2 mom. samt 13 §,

dessa lagrum sådana de lyder i lag 898/1995 som följer:

7 a §

Kompletterande skydd för filialer

Ett kreditinstituts filial i Finland kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen för att komplettera sin hemstats skydd i fråga om deponenternas tillgodohavanden, om filialen tar emot depositioner från allmänheten och skyddet i dess hemstat inte kan anses vara lika täckande som insättningsgarantifondens skydd enligt ovan nämnda lag. Det sammanlagda beloppet av skyddet i det utländska kreditinstitutets hemstat och insättningsgarantifondens skydd kan dock vara högst 150 000 finska mark. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp.

Ett kreditinstitut som avses i 1 mom. skall hos insättningsgarantifonden ansöka om medlemskap för sin filial i Finland. Ansökan skall innehålla tillräckliga uppgifter om kreditinstitutet och skyddssystemet i dess hemstat. Insättningsgarantifonden skall begära Finlands Banks och finansinspektionens utlåtande om ansökan. Insättningsgarantifonden kan avslå ansökan, om skyddet i kreditinstitutets hemstat kan anses vara tillräckligt.

I insättningsgarantifondens beslut med anledning av en ansökan enligt 2 mom. skall bestämmas vilka av deponenternas fordringar den finska insättningsgarantifonden ersät-

ter och till vilka belopp samt den anslutningsavgift som kreditinstitutet skall betala.

Insättningsgarantifondens skyldighet att betala deponenternas fordringar enligt 3 mom. uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat insättningsgarantifonden om att hemstatens skyddssystem har ålagts att ersätta deponenternas fordringar på kreditinstitutet.

Insättningsgarantifonden skall underrätta filialens deponenter om att betalningsskyldighet har uppkommit. Insättningsgarantifonden skall genom en offentlig kungörelse, som också skall publiceras i de största dagstidningarna som utkommer inom filialens verksamhetsområde, meddela vilka åtgärder deponenterna skall vidta för att trygga sina rättigheter.

För fullgörande av insättningsgarantifondens skyldighet enligt 5 mom. skall kreditinstitutet tillställa insättningsgarantifonden upplysningar om deponenterna och deras i 1 mom. avsedda tillgodohavanden. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

7 b §

Uteslutning av filial ur insättningsgarantifonden

Om en filial som avses i 7 a § inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som meddelats med stöd av den

eller insättningsgarantifondens stadgar, kan den uteslutas av insättningsgarantifonden tidigast 12 månader efter att insättningsgarantifonden gett filialen en varning. Insättningsgarantifonden skall höra kreditinstitutet, finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan beslutet om uteslutning fattas.

Insättningsgarantifonden skall underrätta finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat om beslutet om uteslutning samt tillkännage det genom en offentlig kungörelse som också skall publiceras i de största dagstidningarna inom filialens verksamhetsområde.

9 §

Tillstånd att inrätta filial

Kreditinstitutet skall hos ministeriet anhölla om koncession för en filial som skall inrättas i Finland. Om ansökan skall inhämtas utlåtande av Finlands Bank och finansinspektionen samt av den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen. Till ansökan skall fogas de handlingar och utredningar som ministeriet anser vara nödvändiga.

Ministeriet skall bevilja koncession, om kreditinstitutets verksamhet är stabil och den offentliga tillsynen är tillräckligt väl ordnad. Ministeriet har rätt att meddela föreskrifter om inrättandet av filialen, dess verksamhet och tillsynen över den. Ministeriet kan besluta om filialens medlemskap i den finska insättningsgarantifonden på de villkor som ministeriet bestämmer.

9 a §

Ersättningsskyldighet

Tillgångarna i insättningsgarantifonden kan, i fråga om ett utländskt kreditinstitut som avses i 9 § och som försatts i likvidation eller konkurs, användas endast för betalning av sådana i 65 i och 65 j § kreditinstitutslagen avsedda fordringar tillhörande deponenterna som finns på konton som avses i 50 § kreditinstitutslagen och som bjuds ut till allmänheten av en filial som är belägen i Finland och är medlem av insättningsgarantifonden, förutsatt att de inte kan beta-

las med tillgångarna i det kreditinstitut som befinner sig i likvidation eller med konkursboets medel, dock per deponent högst den andel av fordringarna som inte överstiger 150 000 mark. Utan hinder av vad som ovan i detta moment bestäms om ersättningens maximibelopp, ersätts sådana medel som avses i 65 j § 3 mom. kreditinstitutslagen till sitt fulla belopp. Fordringarna kan betalas redan under tiden för konkursen eller likvidationen. Fordringarna betalas till deponenterna i finska mark.

Insättningsgarantifondens ersättningsskyldighet uppkommer när tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat har underrättat fonden om att kreditinstitutet försatts i konkurs eller likvidation.

Insättningsgarantifonden skall underrätta filialens deponenter när den har fått uppgift om ett beslut enligt 2 mom. Insättningsgarantifonden skall också genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder deponenterna skall vidta för att trygga sina fordringar. Kungörelsen skall dessutom publiceras på landets officiella språk i de största dagstidningarna.

För fullgörande av insättningsgarantifondens skyldighet enligt 2 mom. skall kreditinstitutets filial tillställa insättningsgarantifonden upplysningar om deponenterna och deras i 1 mom. avsedda fordringar. Dessa upplysningar får insättningsgarantifonden inte ge till andra än till de myndigheter som enligt lag har rätt att få upplysningarna.

9 b §

Uteslutning av filial från medlemskap i insättningsgarantifonden

Om en filial som avses i 9 § inte har iakttagit bestämmelserna i denna lag eller de föreskrifter som meddelats med stöd av den eller insättningsgarantifondens stadgar, kan ministeriet utesluta den ur insättningsgarantifonden. Ministeriet skall höra finansinspektionen, Finlands Bank och tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat innan ministeriet fattar beslut om uteslutning.

Det utländska kreditinstitutets filial som avses i 1 mom. skall underrätta sina deponenter om uteslutningen ur insättningsgarantifonden. De depositioner som deponenterna gjort i en filial före uteslutningen är skyddade tills de förfaller till betalning.

13 §

Gemensamma stadganden för filialer

Filialen till ett utländskt kreditinstitut kan höra till den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen.

Ett utländskt kreditinstituts filial kan säga upp sitt medlemskap i insättningsgarantifonden. Insättningsgarantifonden eller, i fråga om en filial som avses i 9 §, ministeriet skall på ansökan bevilja kreditinstitutet utträde ur insättningsgarantifonden. Innan utträde beviljas skall finansinspektionen, Finlands Bank samt tillsynsmyndigheten i kreditinstitutets hemstat och dessutom, i fråga om en filial som avses i 9 §, insättningsgarantifonden höras. I beslutet kan ges närmare bestämmelser om utträdet.

Ett utländskt kreditinstituts filial skall på Finlands officiella språk ge sina deponenter uppgifter om det skydd som insättningsgarantifonden ger deponenternas fordringar och om motsvarande skyddssystem eller om avsaknad av skydd, samt om ändringar i de tidigare uppgifterna.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Ett utländskt kreditinstitut skall senast den 30 juni 1998 ansöka om medlemskap enligt denna lag i insättningsgarantifonden för en

filial i Finland som när denna lag träder i kraft är medlem av en sådan säkerhetsfond som avses i 6 kap. kreditinstitutslagen. Om kreditinstitutet inte ansöker om medlemskap i insättningsgarantifonden enligt detta moment, anses det utländska kreditinstitutets filial ha utträtt ur den ovan nämnda säkerhetsfonden.

En deponents i 7 a § 3 mom. och 9 a § 1 mom. avsedda fordran som grundar sig på en deposition som gjorts senast den 14 november 1997, vilken deposition som utgör säkerhet för krediter eller andra fordringar, ersätts utan hinder av maximibeloppet enligt 7 a § 1 mom. och 9 a § 1 mom. till sitt fulla belopp av insättningsgarantifondens medel, om fondens betalningsskyldighet börjar inom tre år efter att denna lag trätt i kraft.

En i 7 a § 3 mom. eller 9 a § avsedd fordran som grundar sig på en tidsbunden deposition som deponenten gjort senast den 14 november 1997 ersätts utan hinder av maximibeloppet enligt 7 a § 1 mom. och 9 a § 1 mom. till sitt fulla belopp av insättningsgarantifondens medel, om fondens betalningsskyldighet börjar innan den utsatta tiden för depositionen löper ut.

Sådana depositioner som avses i 3 och 4 mom. beaktas till det fulla beloppet när garantiavgiften enligt 65 e § 1 mom. kreditinstitutslagen räknas ut.

Lag**om ändring av affärsbankslagen**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i affärsbankslagen av den 28 december 1990 (1269/1990) 28 § 1 mom., 30 § 3 mom. och 54 §, av dessa lagrum 28 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1609/1993, som följer:

28 §

Konstaterar revisorerna eller finansinspektionen att minst hälften av affärsbankens bundna egna kapital har gått förlorat och banken inte har egna medel till det belopp som stadgas i 78 § kreditinstitutslagen, och kan bankens fortsatta verksamhet inte tryggas med understöd eller understödslån ur

bankens säkerhetsfond eller på något annat sätt som finansinspektionen godkänner, eller att banken inte kan fullgöra sina förbindelser, skall bankens direktion utan dröjsmål underrätta ministeriet och insättningsgarantifonden samt, om banken hör till en säkerhetsfond, säkerhetsfonden om detta.

30 §

Direktionens förslag enligt 1 och 2 mom. skall underställas finansinspektionen för godkännande. Finansinspektionen skall begära utlåtande om förslaget av insättningsgarantifonden och, om banken hör till en säkerhetsfond, av säkerhetsfonden.

54 §

Likvidatorerna skall sammankalla en bolagsstämma för att besluta om affärsbankens fortsatta verksamhet, om orsaken till att banken har trätt i likvidation inte längre förelig-

ger eller om bankens ställning har förbättrats under likvidationen, och om finansinspektionen har konstaterat att banken uppfyller de krav som i lag ställs på bankverksamheten. Om bolagsstämman, sedan revisorerna och, om banken hör till en säkerhetsfond, säkerhetsfonden har gett sitt utlåtande om bankens ställning, förordar att verksamheten återupptas, skall likvidatorerna hos ministeriet ansöka om att likvidationen skall upphöra.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sparbankslagen av den 28 december 1990 (1270/1990) 93 § 1 mom., 95 § 3 mom., 117 § och 119 § 2 mom.,
av dessa lagrum 93 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1610/1993, som följer:

93 §

Konstaterar revisorerna, sparbanksinspektionen eller finansinspektionen att minst hälften av sparbankens bundna egna kapital har gått förlorat och banken inte har egna medel till det belopp som stadgas i 78 § kreditinstitutslagen, och kan bankens fortsatta verksamhet inte tryggas med understöd eller understödslån ur bankens säkerhetsfond eller på något annat sätt som finansinspektionen godkänner, eller att banken inte kan fullgöra sina förbindelser, skall bankens styrelse utan dröjsmål underrätta ministeriet och insättningsgarantifonden samt, om banken hör till en säkerhetsfond, säkerhetsfonden om detta.

95 §

Styrelsens förslag enligt 1 och 2 mom. skall underställas finansinspektionen för godkännande. Finansinspektionen skall begära utlåtande om förslaget av insättningsgarantifonden och, om banken hör till en säkerhetsfond, av säkerhetsfonden.

117 §

Likvidatorerna skall sammankalla principalerna för att besluta om sparbankens fortsatta verksamhet, om orsaken till att banken har trätt i likvidation inte längre föreligger eller om bankens ställning har förbättrats under likvidationen, och om finansinspektionen har konstaterat att banken uppfyller de krav som i lag ställs på bankverksamheten. Om principalernas sammanträde, sedan revisorerna och, om banken hör till en säkerhetsfond, säkerhetsfonden har gett sitt utlåtande om bankens ställning, förordar att verksamheten återupptas, skall likvidatorerna hos ministeriet ansöka om att likvidationen skall upphöra.

119 §

Återstår härefter tillgångar, skall överskottet användas på det sätt som bestäms i stadgarna.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av andelsbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i andelsbankslagen av den 28 december 1990 (1271/1990) 41 c § 3 mom., 41 j § 3 mom. och 41 k §, av dessa lagrum 41 c § 3 mom. och 41 k § sådana de lyder i lag 1126/1993 samt 41 j § 3 mom. sådant det lyder i lag 575/1996, ändras 41 a § 1 mom., 41 j § 1 mom. och 41 l §, 51 § 1 mom., 53 § 3 mom., 75 § och 77 § 2 mom., av dessa lagrum 41 a § 1 mom., 41 j § 1 mom. och 41 l § sådana de lyder i nämnda lag 1126/1993 samt 51 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 575/1996, som följer:

41 a §

En andelsbank kan i den ordning som bestäms i detta kapitel bilda ett aktiebolag vars ändamål är att fortsätta den överförda verksamheten och vars alla aktier tecknas av det andelslag som överför verksamheten samt överföra sin verksamhet till aktiebolaget. En andelsbank som erhållit direkt stöd från bankens säkerhetsfond kan på initiativ av säkerhetsfonden överföra sin verksamhet till en eller flera banker i aktiebolagsform som grundas av det centralinstitut som avses i 7 a §, av den affärsbank som är andelsbankernas centralpenninginrättning eller av andelsbankerna eller av någon av dem. Säkerhetsfonden kan ta initiativ till detta om de egna medlen i den andelsbank som erhåller stöd inte utan extra stöd räcker till för att täcka de förluster som uppkommit i banken. Ett aktiebolag som avses i detta moment är en kooperativ bank i aktiebolagsform.

41 j §

En i 41 a § 1 mom. och en i 41 b § avsedd bank kan ombildas till en affärsbank som avses i affärsbankslagen. För ombildning till affärsbank krävs tillstånd av ministeriet.

41 l §

En bank som avses i 41 a § 1 mom. eller 41 b § har, med avvikelse från vad som stadgas i 8 § kreditinstitutslagen, rätt att i sin firma utöver den beteckning som anger bankens samfundsform även använda ordet eller sammansättningsleden "andelsbank".

51 §

Konstaterar revisorerna, centralinstitutet, när andelsbanken hör till andelsbankssammanslutningens centralinstitut, eller finansinspektionen att minst hälften av andelsbankens bundna egna kapital har gått förlorat och banken inte har egna medel till det belopp som stadgas i 78 § kreditinstitutslagen, och kan bankens fortsatta verksamhet inte tryggas med understöd eller understödslån ur bankens säkerhetsfond eller på något annat sätt som finansinspektionen godkänner, eller att banken inte kan fullgöra sina förbindelser, skall bankens direktion utan dröjsmål underrätta ministeriet och insättningsgarantifonden samt, om banken hör till en säkerhetsfond, säkerhetsfonden om detta.

53 §

Direktionens förslag enligt 1 och 2 mom. skall underställas finansinspektionen för godkännande. Finansinspektionen skall begära utlåtande om förslaget av insättningsgarantifonden och, om banken hör till en säkerhetsfond, av säkerhetsfonden.

75 §

Likvidatorerna skall sammankalla en andelsstämma för att besluta om andelsbankens fortsatta verksamhet, om orsaken till att banken har trätt i likvidation inte längre föreligger eller om bankens ställning har förbättrats under likvidationen, och om finansinspektionen har konstaterat att banken uppfyller de krav som i lag ställs på bankverksamheten. Om andelsstämman, sedan revisorerna och,

om banken hör till en säkerhetsfond, säkerhetsfonden har gett sitt utlåtande om bankens ställning, förordar att verksamheten återupptas, skall likvidatorerna hos ministeriet ansöka om att likvidationen skall upphöra.

77 §

Återstår här efter tillgångar, skall överskottet användas på det sätt som bestäms i stadgarna.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av ikraftträdelsestadgandet i en lag om ändring av andelsbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 3 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen den 26 juli 1996 om ändring av andelsbankslagen (575/1996) som följer:

Vad som stadgas i 50 och 51 § i denna lag och i 27 och 28 § affärsbankslagen skall under en övergångstid som löper ut den 31 december 2005 inte tillämpas på ett sådant medlemskreditinstitut som enbart handhar och realiserar riskbenägen egendom och förbindelser så som finansinspektionen godkänner och för vars finansiering andelsbanker-

nas i 3 eller 6 mom. i ikraftträdelsestadgandet till lagen om ändring av kreditinstituts-lagen (/) avsedda säkerhetsfond, centralinstitutet eller andra medlemskreditinstitut svarar, förutsatt att den soliditet som beräknats för sammanslutningen överensstämmer med 9 kap. kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om upphävande av 14 och 15 § lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 14 och 15 § lagen den 6 november 1992 om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (972/1992), av dessa lagrum 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1176/1994.

2 §

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av lagen om finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 11 juni 1993 om finansinspektionen (503/1993) en ny 15 a § som följer:

15 a §

Förbud mot och begränsning av mottagande av depositioner

Finansinspektionen kan för högst tre månader förbjuda en depositionsbank att ta emot depositioner som avses i 50 § kreditinstitutslagen eller begränsa mottagandet av sådana depositioner, om finansinspektionen på grundval av bankens ekonomiska läge har orsak att misstänka att banken uppenbarligen hotas av att försättas i likvidation och att

insättningsgarantifonden uppenbarligen kan bli tvungen att ersätta deponenternas fordringar i enlighet med 6 a kap. kreditinstitutslagen.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas också på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland, om det utländska kreditinstitutet är medlem av den insättningsgarantifond som avses i 6 a kap. kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag

om ändring av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 30 april 1992 om statens säkerhetsfond (379/1992) 1 § 1 och 2 mom., 11 § och 14 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder i lag 245/1996, som följer:

1 §

Fondens uppgift

För tryggnad av stabiliteten i depositionsbankernas verksamhet finns Statens säkerhetsfond, nedan fonden.

Av fondens medel kan de säkerhetsfonder som avses i 55 § kreditinstitutslagen (1607/1993) enligt denna lag beviljas lån på specialvillkor (*stödlån*). På fondens ansvar kan dessutom borgen ställas för lån som upptas av de nämnda säkerhetsfonderna.

11 §

Beviljande av stödlån och borgen

Stödlån och borgen beviljas på ansökan av en säkerhetsfond. Villkor för beviljande av lån och borgen är att en eller flera av de banker som hör till den ansökande säkerhetsfonden har råkat i sådana ekonomiska svårigheter att det för tryggnad av bankens verksamhet och stabiliteten på finansmarknaden är nödvändigt att understödslån eller understöd beviljas ur säkerhetsfonden i fråga, och att säkerhetsfondens egna tillgångar inte räcker för ändamålet.

14 §

Beslut om stödåtgärder

dragits åt statsrådets allmänna sammanträde
att besluta om dem.

Om samtycke som avses i 61 § 5 mom.
och 62 § 1 mom. kreditinstitutslagen och om
andra frågor i samband med stödåtgärder
beslutar ministeriet, om det inte har upp-

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lag**om ändring av 5 § förmögenhetsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 5 § 2 mom. 2 punkten förmögenhetsskattelagen av den 30 december 1992
(1537/1992) som följer:

5 §

*Skattskyldighet för samfund och samfällda
förmåner*

(1607/1993) samt de utländska kreditin-
stituten för den del av förmögenheten som
används för en i Finland belägen filials
verksamhet,

Fria från förmögenhetsskatt är

2) sparbankerna, hypoteksföreningarna,
den insättningsgarantifond och de säkerhets-
fonder som avses i kreditinstitutslagen

Denna lag träder i kraft den 199 . La-
gen tillämpas första gången vid förmögen-
hetsbeskattningen för 1998.

Lag**om ändring av 8 § lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet
(360/1968) 8 § 1 mom. 11 punkten, sådan den lyder i lag 1289/1990, som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

11) de lagstadgade överföringar som depotionsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till den insättningsga-

rantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993),

Denna lag träder i kraft den 199 . Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1998.

Lag

om ändring av 51 § lagen angående stämpelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 6 augusti 1943 angående stämpelskatt (662/1943) 51 § 1 mom., sådant det lyder i lag 519/1994, som följer:

51 §

Befriat från stämpelskatt, som skall betalas då fordringsbevis utfärdas eller inteckning söks, är fordringsbevis mot vilket av statsmedel eller ur någon statlig fond utges lån eller vilket utfärdas till en kommun, en kommunal fond, ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen eller till ett utländskt kreditinstituts filial i Finland för lån som beviljats av statsmedel eller ur någon statlig fond. Befriat från stämpelskatt är även ett fordringsbevis över ett sådant lån som en säkerhetsfond som avses i 55 § kreditinstitutslagen beviljar en bank som hör till säkerhetsfonden eller en bank beviljar sin ovan

nämnda säkerhetsfond eller insättningsgarantifonden eller en andelsbank beviljar den affärsbank som är andelsbankernas centrala finansiella institut eller en sparbank den affärsbank som är sparbankernas centrala finansiella institut. Likaså är fordringsbevis över lån som av folkpensionsanstaltens medel har beviljats för bostadsbyggande, över lån som beviljats enligt landsbygdsnäringslagen (1295/1990), över lån som avses i lagen om studiestöd (65/1994) samt över lån som beviljats av Kera Abp:s medel befriade från stämpelskatt.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 8 december 1997

